

На другия денъ, тѣзи гърмежи се подновиха и се чуваха ту често, ту на дълги междини, но тъй като звукътъ бѣше неясенъ и глухъ, помислиха изначало, че той ще да иде откъмъ Габрово, а не откъмъ Ловечъ. Не се мина обаче много врѣме и разбраха по движението на въздуха, който по причина на голѣмата горѣщина не пропуска разпространението на звука, че по всѣка вѣроятностъ, неприятеля напада Ловечъ.

Това прѣдположение не закъснѣ да се потвърди отъ факта на прѣкъсването телеграфическитѣ съобщения между Плѣвенъ и Ловечъ. При все това, оказа се, че града не бѣше още заобиколенъ отъ всякъдѣ, понеже можаха да се съобщаватъ съ него чрѣзъ писма, носени отъ конници, въ продължение още на осемъ часа. Съ първото писмо, Рифатъ паша даваше на Мюшира свѣдения за силитѣ и движенията на неприятеля.

Ловченската позиция е укрѣпена, така да се каже, отъ природата и може да бѣде нападната отъ къмъ два пѣтя и едно дефиле, които могатъ твърдѣ лесно да се защищаватъ.

Отъ друга страна, въ турската главна квартира мислѣха, че Русситѣ ще искатъ да си отмѣстятъ за Пелишатското сражение, та трѣбва единствено да сж заняти съ приготвянието една третя атака върху Плѣвенъ.